

Arrest

nr. 82 947 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 februari 2012 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 februari 2012 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in. Op 27 februari 2012 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van in overwegingname van verzoeksters asielaanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten T.S.(...)

geboren de (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn: Rusland (Federatie van)

Overwegende dat betrokkene op 25.11.2010 een eerste asielaanvraag indiende; door het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 28.11.2011 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas; betrokkene tegen deze beslissing beroep aantekende bij de raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV); de RVV op 13.02.2012 een Arrest velde waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd; betrokkene op 22.02.2012 een tweede asielaanvraag indiende; betrokkene zich beroept op de asielmotieven die door haar zoon T. M. (6.519.299) werden aangebracht; in hoofde van haar zoon een beslissing "weigering van in overweigeringsname van een asielaanvraag" werd genomen, dient voor betrokkene eenzelfde beslissing te worden genomen; betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen. "

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel afgeleid uit de overtreding,

- van het artikel 51/8, alinea 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toegang, het verblijf, de vestiging en tot de verwijdering van vreemdelingen,
- van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 relatief aan de formele motivering van administratieve akten,
- van het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen,
- van het proportionaliteitsprincipe,
- van de manifeste appreciatiefout,
- van het principe van een behoorlijke administratie,
- van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt;

DOORDAT

"(...)".

TERWIJL:

1. Schending van het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 - Manifeste appreciatiefout.

Het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 is als volgt opgesteld:

"(...)".

In huidig geval, beschouwt de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door zich te steunen op het voorgenoemd artikel 51/8, dat het document opgesteld door de organisatie "Independant Information Analysis Agency 'Objective' document voorgelegd in origineel door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag, geen « nieuw element » zou vormen in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1.

Om dit te doen, beweert de Dienst voor Vreemdelingenzaken, refererend naar de beslissing tot weigering van het in overweging nemen van de asielaanvraag van de zoon van de verzoekster, dat :

"(...)".

Welnu, deze redenering is totaal onjuist.

Ter inleidende titel, dient er te worden onderstreept dat noch de authenticiteit noch de validiteit van het nieuw document, in origineel voorgelegd door de verzoekster, werden niet weerlegd door de Dienst voor Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing.

Tenslotte, dient er te worden beschouwt dat dit document wel degelijk authentiek en geldig is.

Dit document is opgesteld geweest door het organisme "Independant Information Analysis Agency "Objective" en verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de zoon van de verzoekster voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, de zus van deze laatste eveneens problemen heeft ondervonden met de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten en dat deze problemen werden onderzocht door dit organisme, die er de bevestiging van heeft ontvangen vanwege de ouders van de schoondochter van de verzoekster, bureu van de dochter van de verzoekster en allen wonende te Grozny.

Dit document legt eveneens de ondergane vervolgingen van de zoon van de verzoekster uit voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, vervolgingen waarvan de zoon van de verzoekster een perfect concordant vertoog van heeft gehouden voor de Belgische asielinstanties gedurende zijn 2de asielaanvraag.

Het is dus helemaal onjuist om beschouwen, zoals Dienst voor Vreemdelingenzaken het nochtans doet in de bestreden beslissing, dat "documenten bovendien slechts bewijswaarde kunnen hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is."

Inderdaad, en in tegenstelling tot hetgeen de Dienst voor Vreemdelingenzaken beschouwd heeft in de bestreden beslissing, is dit document van aard om de credibiliteit van de verklaringen van de zoon van de verzoekster afgelegd gedurende zijn 2de auditie voor de Belgische autoriteiten te versterken. Bovendien, behoudt dit document nieuwe elementen in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, doordat het verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de zoon van de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland en naar Europa, zijn de zoekacties naar hem voortgezet, de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelden niet om zich voor te stellen op het domicilie van de dochter van de verzoekster te Grozny, haar bedreigende dat er represailles zouden plaatsvinden, indien de zoon van de verzoekster zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Er dient dus te worden beschouwd dat dit document, en de informatie erin behouden, wel degelijk een « nieuw element » vormt in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.

Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de zoon van de verzoekster voor de asielinstanties, zowel Poolse als Belgische, is gevormd door zijn arbitraire aanhouding en detentie in de maand november van 2008, element dat aldus bevestigd wordt door de informatie-elementen behouden in het nieuw document, voorgelegd door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag. Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken niet over de macht beschikt om de informatie-elementen te onderzoeken, behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag, deze competentie zijnde toegewezen aan het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Welnu, het lijkt evident dat, in geval dat de 2de asielaanvraag van de verzoekster overgezonden werd naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, deze instantie, in dergelijk geval, de organisatie had kunnen ondervragen die dit document heeft opgesteld, teneinde om de credibiliteit van de informatie erin behouden na te gaan, informatie dat duidelijk het bestaan, in hoofde van de verzoekers, vaststelt van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element », in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet kon worden voorgelegd in een vroeger stadium van de procedure en dat het een document vormt dat in staat stelt om de credibiliteit te versterken van de verklaringen van de verzoekster, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot haar vlucht uit de Federatie van Rusland.

Door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 geschonden en heeft een manifeste appreciatiefout gemaakt.

Bovendien heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken door de bestreden aktes en beslissingen te nemen de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 geschonden doordat ze niet op geldige wijze, in hoofde van de verzoekster, een gegronde vrees tot vervolging weerlegt, in de zin van liet 1ste artikel van de Conventie van Genève en van het artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980, noch weerlegt ze op geldige wijze het bestaan in hoofde van de verzoekster van een werkelijk risico tot het ondergaan van zware aantastingen, zoals gedefinieerd in het artikel 48/A van de wet van 15/12/1980.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden aktes en beslissingen dienen nietig verklaard te worden.

2. Schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980. Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes - Schending van het principe volgens dewelke de administratie alle elementen van de zaak in beschouwing dient te nemen, wanneer ze een beslissing neemt.

Het document voorgelegd in origineel door de verzoekersster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag behoudt elementen die niet werden ingeroepen door de verzoekster in het kader van haar 1ste asielaanvraag voor de Belgische autoriteiten, deze elementen zijnde ter kennis gebracht aan de verzoekster door haar dochter, na het afsluiten van haar 1ste asielaanvraag. Deze elementen zijn, met name, het zich voorstellen van de autoriteiten op het domicilie van de dochter van de verzoekster te Grozny alsook de bedreigingen tot represailles geformuleerd ten opzichte van haar in het geval dat de zoon van de verzoekster zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element » in de zin van het voorgenomde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet op een vroeger stadium van de procedure had kunnen voorgelegd worden en dat het een document vormt dat in staat stelt om de verklaringen van de verzoekster te versterken, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland.

Bovendien, door te beschouwen, zoals gedaan wordt in de bestreden aktes en beslissingen, dat « indien een derde asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden », de Dienst voor Vreemdelingenzaken de bevoegdheden te buiten gaat die haar zijn toegekend door het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980. Inderdaad, deze bepaling stelt de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel in staat van een nieuwe asielaanvraag niet in beschouwing te nemen, indien de asielaanvrager reeds een zelfde asielaanvraag reeds heeft ingediend; en dat hij geen element verschaft, die wat hem betreft, serieuze indicaties inhoudt op het bestaan van een gegronde vrees tot vervolging de zin van het artikel 48/3 of van serieuze indicaties op een werkelijk risico tot zware aantastingen, zoals gedefinieerd door het artikel 48/4.

Welnu, in huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat de motivering van de bestreden aktes en beslissingen niet overeenstemt met de twee criteria behouden in het voornoemde artikel 51/8. doordat de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel beschouwt dat « indien een derde asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden ».

Bovendien, door te beschouwen dat « betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980. », houdt de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening met de informatie-elementen behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekster ter ondersteuning van haar 2de asielaanvraag. Inderdaad, dit document verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de zoon van de verzoekster voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland naar Europa, werden de zoektochten naar hem voortgezet, de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelen niet om zich voor te stellen op het domicilie van de dochter van de verzoekster te Grozny en haar te bedreigen met represailles, in het geval dat de zoon van de verzoekster zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat door de bestreden aktes en beslissingen te motiveren zoals ze het heeft gedaan, dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes.

Door de bestreden beslissing te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken eveneens het principe geschonden, volgens dewelke de administratieve autoriteit, ertoe gehouden is alle pertinente elementen van de zaak in beschouwing te nemen, alvorens een beslissing te nemen.

Uit al hetgeen hier vooraf gaat, vloeit voort dat de beslissingen tot weigering van het in overweging nemen van de 2de asielaanvraag van de verzoekster (bijlage 13quater), de wettelijke bepalingen en administratieve principes niet in acht nemen, die door huidig beroep worden bestreden. »

2.2. De Raad merkt op dat verzoekster in de toelichting bij haar middel uitsluitend ingaat op de motieven die de gemachtigde ertoe hebben gebracht om de door haar zoon en schoondochter ingediende asielaanvraag niet in overweging te nemen. Verzoekster betoogt dat ten onrechte werd beslist de herhaalde asielaanvraag van haar zoon niet in overweging te nemen.

De kritiek van verzoekster is aldus niet gericht tegen de ten haren opzichte genomen beslissing, maar wel tegen de beslissing genomen ten aanzien van haar zoon. Dit is echter niet de *in casu* bestreden beslissing. Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (RvS. nr. 45.181, 8 december 1993, Arr. RvS 1993, z.p.).

Het middel is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC